

Bahar

– Funday · 18 Ocak 2010

Sen ki en cilvelisinin mevsimlerin,
afrodizyakların en etkilisi,
sevdanın suç ortağısın.
Yapma bunu bana!..
Bahar, yalvarırım çek git işine!..
Salma üstüme çiçeklerini, aklımı çelme!..
Her sabah çimenlerin çiyden ürpererek uyanıyor bahçemde;
sonra güneşle oynaşıp tütsülenmiş gibi buğulanıyor.
Ne zaman sokağa çıksam badem ağaçları salkım saçak çiçek...
Kavaklar kıpır kıpır, ıslık ıslığa meltem...
Kırda dayanılmaz bir kekik kokusu,
toprakta türlü çeşit börtü böcek...
Yapma bunu bana bahar,
Böyle üstüme gelme!..
Zaten damarlarıma zor zaptediyorum kanımı...
Çoktan cemreler düşmüş beynime, yüreğime...
Kalbimin buzları erimiş.
Göğüs kafesimde ne idüğü belirsiz bir kıpırtıyla geziyorum nicedir...
bir de sen çıldırtma beni...
Krizdeyim ben... Tembelliğin sırası değil, uyamam sana...
Al git serçelerini sabahlarımdan, çağlarına, kokularına hakim ol.
Meltemlerine söyle, deli gibi ıslık çalıp sokağa çağırmasınlar beni...
Bulutların üşüşmesin başıma...
Girme kanıma benim... yoldan çıkarma!..

Sen ki en cilvelisinin mevsimlerin, afrodizyakların en etkilisi,
Sevdanın suç ortağısın.
Kıyma bana!..
Biliyorum çünkü, yine kandırıp yeşillendireceksin aşka; gövdemi
azdırıp sonra birden çekip gideceksin.
Tam kanım kaynamışken sana, toplayıp allarını morlarını, beni bir
kuraklığın ortasında terk edeceksin...
O iple çektiğim ışığın, dayanılmaz olacak o zaman...
Ne o delişmen sabahlar kalacak, ne günaha çağırın çapkın eteklerin
uçtuğu günbatımları...

Tembel kuşların şakımdan bitap, ebruli çiçeklerin kokmaktan...
Buselerin nemi kuruyacak çöl rüzgârlarında...
Yeşerttiğin çiçekler, yürekler solacak;
damar damar çatlayacak ruhumuz...
Hayat, bir ezik otlar diyarına dönüşecek yeniden...
Yüreğim viraneye...
Her bahar sarhoşluğu gibi, geçecek bu sonuncusu da...
Ebedi bahar, bir başka bahara kalacak.

İyisi mi, hiç azdırma ruhumu bahar...
İş açma başıma...
Git işine!
Yoldan çıkarma beni!...